

тѣхъ истинѣхъ, че слѣнце-то по голѣминѣхъ-тѣхъ си надминува земѣхъ-тѣхъ и всичкы другы планеты, земены вкупѣ, то здравъ разумъ никакъ не може и да помысли другояче, освѣнъ че помалко-то ся врьти около поголѣмо-то, а не поголѣмо-то около помалко-то.

Наспротивъ тѣхъ доказанѣхъ наукъ славный Словѣнинъ постави той рядъ въ теченіе-то на небесны-ты тѣла: слѣнце-то стои неподвижно; около него, като около срѣдѣхъ, врьти ся найблизо до него планета Меркурій, по неѣхъ Венера, послѣ Земя-та, около каѣхъто ся пакъ врьти спѣтникъ-тѣхъ ѣ Мѣсячина-та, слѣдъ земѣхъ-тиѣ иде Марсъ, по него Юпитеръ, а напослѣ Сатурнъ. На Коперниково врѣмя не ся знаѣло еще за двѣ-тѣхъ планеты, коитѣ отпослѣ изнаѣрихъ, Уранъ (1781 л.), който обыкаѣа около слѣнце-то зади Сатурна и Нептунъ (1846 л.), съ който ся свръшыа хоро-то на планеты-ты. То е планетна-та система, съ коѣхъто Коперникъ си остави безсмъртно имя.

Ако смыслимъ, че на Коперниково врѣмя нѣмаше правы чясопоказатели, а пакъ ниѣто ся знаѣло за телескопы, коитѣ днесъ, на высокъ стѣпенъ истыщени, открываѣа чюдеса въ неизмѣримы разстоянїа на небесно-то пространство, то не можемъ какъ да ся начюдимъ на острый Коперниковъ умъ, който открываѣа тайны на естество-то.

Онова врѣмя не умѣли да тълкуваѣа нѣкои мѣста отъ Св. Писанїе другояче, а само по Птолѣмеевѣхъ-тѣхъ планетнѣхъ системѣхъ; затѣва и прогласихъ Коперниковѣхъ-тѣхъ системѣхъ за противнѣхъ на св. Писанїе, и така негово-то безсмъртно творенїе „за врьтѣнїе-то на небесны-ты тѣла“ слѣдъ 73 години по смръть-тѣхъ му миѣхъ въ ряда на забранены-ты книги. Слѣдъ Ко-